

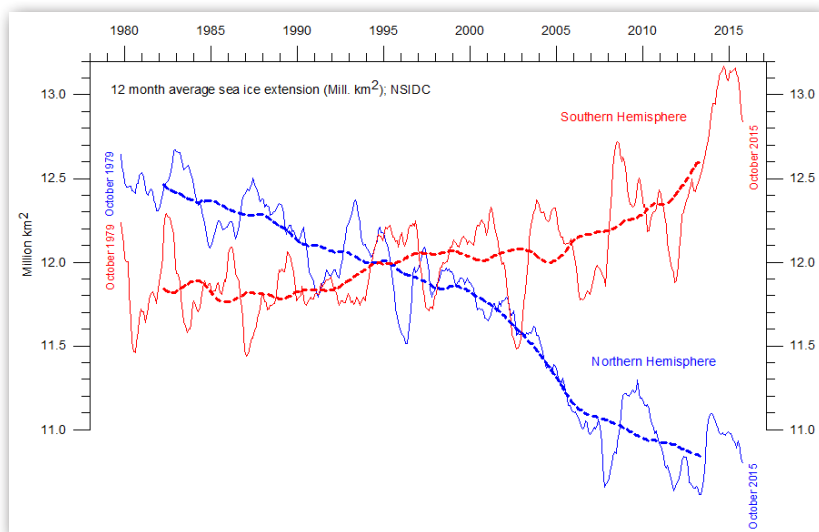
Isen i Antarktis vokser på land og til havs

Ole Henrik Ellestad*

Utviklingen i Antarktis er ikke bare en spiker, men en stor bolt i IPCC-kisten. Sjøisen i Antarktis har vokst i over 30 år. Landisen har også vokst ifølge NASA, stikk i strid med FNs klimapanelers konklusjoner. Satellittmålinger har vist at Antarktis er blitt litt kaldere siste 30 år, med samme tendens for bakkemålinger. Rapporterte fenomener ligger innenfor registrerte naturlige variasjoner. IPCCs og medias alarmmeldinger er basert på data fra den Antarktiske halvøy som dekker snaut 3%. Økt CO₂ skal ha særlig effekt ved polene ifølge IPCCs beregninger som derved er feilaktige. Antarktis falsifiserer modellene. Deler av den global oppvarming tilskrives IPCCs bruk av for høye temperaturer i Antarktis.

Antarktis er et kontinent med flere klimaregioner som har ulik påvirkning fra forskjellige tilgrensende havområder og deres variasjoner. Temperaturen varierer av naturlige årsaker fra årlig, dekadisk til enda lengre perioder. Tendensene er avhengig av region, start- og endepunkt for vurderingen. Samtidig er variasjonene i Antarktis små fordi kontinentet skjerms av sirkumpolare havstrømmer og vinder. Få målesteder øker usikkerheten i konklusjonene. Men da burde kanskje også IPCC ha benyttet satellittmålinger som har klart best dekning?

Kontinentet domineres av det 2 000–4 000 m høye plataet i Øst-Antarktis (ca 90%) og tilsvarende i det indre Vest-Antarktis. Kystnære områder i Vest-Antarktis (ca 7%) og den Antarktiske halvøy (under 3%), har hatt noe oppvarming. Påvist vulkansk aktivitet i havet utenfor kan bidra til dette. Satellittmålinger viste avkjøling på 0,42° C mellom 1978–2001, mens 21 bakkestasjoner viste 0,01° C kaldere (¹). Dette er stikk motsatt tendens for global middeltemperatur og CO₂-økning.

Havisen har også vokst med en stødig tendens fra 1979 som vist i den røde kurven (/NSIDC/ climate4you), med rekordmengder de senere år og godt over snittet for perioden 1978–2010. De nyeste NASA-målingene viser en økning av iskappen siden tidlig Holocen med økning på 122 milliarder tonn fra 1992 til 2003. Frem til 2008 ble mengden redusert til 82 milliarder tonn med nedgang på den Antarktiske halvøy og kystnære deler av Vest-Antarktis (^{2, 3}). IPCCs rapporterte havnivåstigning på 0,27 mm per år fra avsmelting fra Antarktis, er derved blitt til en senkning av havnivået på 0,23 mm per år. Inkluderer Arktis (blå kurve), er den globale havismengde over normalen siden 1978. Og effekten på solrefleksjon er større ved Antarktis-isens grense ved lavere breddegrader der solen har større betydning (Klimanytt 106).

Dette er stikk i strid med IPCCs alarmerende meldinger gjennom tiår om Antarktis som har vært dominert av målinger på den Antarktiske halvøy. Denne oppvarmingen er «smurt utover» resten av Antarktis ved modellering med særlig oppmerksomhet på Københavnmøtet i 2009. En av deres ledende forfattere til 2007-rapporten, Kevin Trenberth, kommenterte frittalende til media at det måtte være vanskelig å modellere uten nevneverdig data.

Det virkelig kritiske for IPCC er er at ifølge deres benyttede modeller skal økning av CO₂ ha særlig stor effekt ved polene. Antarktis demonstrerer således at deres modeller er feilaktige – i realiteten falsifiserte.

1. J. C. Comiso: J.Climte, 13 (2000) 1674-96.

2. <http://www.side3.no/nasa---ismengden-i-antarktika-ker/3423155046.html>

3. Se også Science Daily: <http://www.sciencedaily.com/releases/2015/10/151030220523.htm>